

РЕШЕНИЕ

№ 3920

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 23.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1813** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на А. Н. Н. с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] действащ чрез адвокат С. Р. САК Л№ [ЕГН], съдебен адрес: [населено място], [улица] срещу решение № Ж-748/20.12.2022 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР, комисията), с което на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката и чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 за лицензиране дейностите в енергетиката е прекратено производството по подадена жалба вх. № Е-13-62-1103/25.22.2022 г. от А. Н. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД. Жалбоподателят твърди, че постановеното решение е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и несъответствие с материалния закон. В съдебно заседание чрез адв. Р. поддържа жалбата. Претендират се разноси по делото. Ответникът - Комисия за енергийно и водно регулиране – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва жалбата и моли тя да бъде отхвърлена като

неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от процесуалния представител на жалбоподателя възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад“ АД чрез юрисконсулт С. излага аргументи за неоснователност на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение в минимален размер.

Представителят на СГП дава заключение за основателност на жалбата.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по повод жалба с вх. № Е-13-62-1103/25.11.2022г., подадена от А. Н. срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД (ЕРМ Запад) до КЕВР. Жалбоподателят е направил оплакване, че на 25.01.2019 г. е сключил договор с ЕРМ Запад за присъединяване на жилищна сграда и допълващо застрояване, покрито паркомясто, находяща се в [населено място], [улица], УПИ XII-2631. Съгласно клаузите на сключения договор срокът за издаване на разрешение за строеж бил 6 месеца от датата на плащане на цената по договора, която била платена още на 25.01.2019 г. Срокът за изграждане на присъединителните съоръжения и въвеждането им в експлоатация бил 8 месеца от датата на влязло в сила разрешение за строеж. Сроковете били изтекли, но присъединяването не било осъществено.

Жалбата е разгледана първоначално от служители на дирекция „Електроенергетика и топлоенергетика“ на КЕВР. Поискано е становището на енергоразпределителното дружество. От страна на ЕРМ Запад била представена хронологична информация за действията, предприети от дружеството във връзка с изпълнението на договора за присъединяване. Предоставената информация е възприета като достоверна безкритично от страна на органите на КЕВР, които не са извършили каквато и да било проверка на изнесените данни, за които не са представени писмени доказателства и са обобщили същите в нарочен доклад. Прието е, че е осъществено следното:

На 25.01.2019 г. между „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и А. Н. е сключен Договор за присъединяване ДПЕРМ [ЕГН] за обект „Жилищна сграда и допълващо застрояване, покрито паркомясто, находящ се в [населено място],

[улица]път, УПИ ХИ-2631, кв. 19а, СО, Район П..

Съгласно сключения договор Дружеството проектира, съгласува в съответствие с действащата нормативна уредба и изгражда съоръженията за присъединяване. За присъединяването на обекта е необходимо да се проектира и изгради от БПП „Възлова станция Б.“ нов кабел ниско напрежение в съществуваща или нова тръбна мрежа по улична регулация до ново електромерно табло за фундамент, монтирано на имотната граница на парцела. В новото електромерно табло да се монтират електромери по съгласувана схема от електроразпределителното дружество.

На 15.02.2019 г. обектът е възложен за проектиране. Проектът е изготвен и на 30.10.2019 г. е съгласуван от електроразпределителното дружество.

В хода на процедурата е направена проверка за необходимостта от учредяване на право на преминаване през имот с идентификатор 04234.6964.979. Изпратено е писмо до район „П.“ за изясняване на собствеността на имота. Междувременно се е наложило пресъгласуване поради изтекъл срок.

На 02.03.2021 г. е изготвен комплексен доклад за оценка на съответствието на инвестиционния проект.

На 26.03.2021 г. в общинска администрация е подадено заявление за съставяне на констативен протокол за състоянието на съществуващите настилки. На 11.05.2021 г. е издаден констативният протокол.

На 11.05.2021 г. е подадено заявление за подписване на договор за гаранции с общинската администрация и на 28.05.2021 г. същият е подписан.

На 02.06.2021 г. проектът е внесен за издаване на разрешение за строеж, след което общинската администрация е указала отстраняване на забележки. Същите са отстранени.

На 04.11.2021 г. в район „П.“ е внесен окончателният комплексен доклад за издаване на разрешение за строеж. На 05.11.2021 г. Разрешението за строеж е издадено и влязло в сила на 01.12.2021 г.

На 10.01.2022 г. обектът е възложен за изпълнение на строителните и монтажни работи. На 28.02.2022 г. е заверен протокол за откриване на строителна площадка.

На 25.05.2022 г. е заверен график за извършване на строителните и монтажни работи за периода 30.05-10.06.2022 г.

На 30.06.2022 г. е издадена заповед за провеждане на Приемателна комисия и на 04.08.2022 г. е одобрен протокол от Приемателната комисия.

На 05.09.2022 г. за целите за издаване на Акт-образец 15 на обекта е направено геодезическо заснемане, при което е установена промяна на местоположението на шахта. Част от шахтата е попадала в зелена площ, поради което е изградена пред електромерното табло, с оглед запазване на зелената площ.

На 03.10.2022 г. екзекутивната документация е изработена и на 07.10.2022 г. е внесена в общинска администрация за одобрение. От общинска администрация е изисквана обяснителна записка за необходимостта от преместване на шахтата и на 29.10.2022 г. записката е представена.

След одобрение на екзекутивната документация и нанасяне на обекта в кадастралната карта и кадастралните регистри, проектите ще се представят за издаване на разрешение за ползване на външното електрозахранване.

Докладът е представен на вниманието на председателя на КЕВР. Жалбата и докладът към нея е разгледан на 20.12.2022г. на закрито заседание на комисията. На база коментирания по-горе факти, с решение № Ж – 748 от 20.12.2022г. комисията е приела, че дружеството е извършило всички необходими действия по изпълнение на договора без забава, но различни изисквания от страна на административните органи са довели до забава по изпълнението на изграждането на присъединителните съоръжения, поради което и на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката е прекратила производството по подадена от Н. жалба, приемайки същата за неоснователна.

Решението на комисията е съобщено на 04.01.2023г. на жалбоподателя, а жалбата до съда е подадена на 16.01.2023г.

Фактите, на които основава решението си КЕВР по същество не са спорни по делото (предвид направеното уточнение в съдебно заседание - че е допусната грешка при посочването ѝ, относно една от посочените дати – 29.10.2022г., съботен ден.).

Във връзка с оплакванията на жалбоподателя въведени пред КЕВР, съдът приема за установено и следното:

Общозвестно обстоятелство е, че „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е правопреемник на лицензията за електроразпределителна дейност

№-135-07/13.08.2004 г., издадена от Държавната комисия за енергийно и водно регулиране /ДКЕВР/ на ЧЕЗ Разпределение България за срок от 30 години.

На 25.01.2019 г. между „ЧЕЗ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ БЪЛГАРИЯ” АД и А. Н. е сключен Договор за присъединяване ДПЕРМ [ЕГН] за обект „Жилищна сграда и допълващо застрояване, покрито паркомясто, находящ се в [населено място], [улица]път, УПИ ХИ-2631, кв. 19а, СО, Район П..

Съгласно сключения договор енергоразпределителното дружество проектира, съгласува в съответствие с действащата нормативна уредба и изгражда съоръженията за присъединяване. Страните са се съгласили, че за присъединяването на обекта е необходимо да се проектира и изгради от БПП „Възлова станция Б.“ нов кабел ниско напрежение в съществуваща или нова тръбна мрежа по улична регулация до ново електромерно табло за фундамент, монтирано на имотната граница на парцела. В новото електромерно табло да се монтират електромери по съгласувана схема от електроразпределителното дружество.

В договора са уговорени срокове и етапи и конкретно в чл. 10, ал. 1 е посочено, че срокът за проектиране и издаване на разрешение за строеж на съоръженията за присъединяване е 6 месеца от дата на заплащане на дължимата цена за присъединяване по този договор. В чл. 10, ал. 2 е определен срок за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване и той е 8 месеца от датата на издадено и влязло в сила разрешение за строеж. Цената за присъединяване е платена при подписване на договора т.е. на 25.01.2019г., т.е. срокът за снабдяване с разрешение за строеж е до 25.07.2019г., и респ. срокът за изграждане и въвеждане в експлоатация на съоръженията за присъединяване е най-късно до 25.03.2020г.

Не е спорно, че към момента на постановяване на решението на КЕВР електроразпределителното дружеството не е изпълнило задължението си да присъедини клиента към електрическата мрежа.

Въз основа на установените по делото обстоятелства, съдът прави следните правни изводи:

Производството по делото е допустимо – жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт от надлежна страна в предвидения от закона срок.

При преценка на основателността на жалбата съдът съобрази следното:

Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения – такива, които ако не бяха допуснати, биха могли да доведат до други фактически и правни изводи административния орган. Съдът приема, че оспореното решение противоречи на материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Съгласно чл. 76, ал. 4 от Закона за енергетиката, Комисията текущо контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително чрез и/или относно:

т. 8 - проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ;

т.10 - времето, за което операторите на електропреносни/електроразпределителни и газопреносни/газоразпределителни мрежи извършват свързвания към мрежите, ремонти и междусистемни връзки.

На следващо място дейностите за присъединяване на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи са правнорегламентирани – в Закона за енергетиката и в Наредба № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи, като обхващат както сключването на договор за присъединяване, така и произтичащите от това задължения на мрежовия оператор, включително и тези по проектиране и изграждане на електрическите съоръжения и въвеждането в експлоатация на съоръженията за присъединяване към електрическите мрежи. В този смисъл оплакванията на жалбоподателя за забавана изпълнение на договора за присъединяване изцяло попадат в обхвата на контролираната от КЕВР дейност.

На следващо място уговорените срокове в договора за присъединяване следва да са съобразени с действащата нормативна уредба и необходимостта от издаване на разрешения или съгласуване с определени административни органи – от една страна, а от друга – с особеностите на конкретния случай. Уговорените срокове между страните не са препоръчителни, а правно обвързващи. Една от страните в този

договор е професионалист в областта, упражнява дейността по занятие и от него се очаква да преценява рисковете от забава и да ги съобразява при определяне на сроковете.

Безспорно установено е в конкретния случай, че сроковете по договора не са спазени от страна на ЕРМ Запад. Няма основание да се приеме, че неизпълнението на договора от страна на оператора се дължи само и единствено на обективни причини, които са извън неговия контрол. Видно от хронологията, представена от самото дружество, има периоди на продължително бездействие или забавено действие, за които не са посочени оправдателни причини. Такива например са периодите между 26.01. и 14.02.2019г. договорът е сключен на 25.01.2019г., а обектът е възложен за проектиране едва на 15.02.2019г.; между 30.10.2019г. и 02.03.2021г. (изясняването на собствеността на имота, през който следва да се учреди сервитут, също е извършено очевидно несвоевременно – месеци след сключване на договора); между 01.12.2021г. и 10.01.2022г.; на 28.02.2022г. е заверен протокол за откриване на строителна площадка и едва на 25.05.2022г. е заверен график за извършване на строително-монтажните работи. Тези периоди ярко се открояват от случаите в изнесената хронология, когато от името на дружеството се е действало почти веднага след получаването на определен административен документ.

Предвид установените периоди на неоснователно бездействие в продължителни периоди и неизпълнението на договора в предвидените срокове от страна на ЕРМ Запад, съдът намира, че решението на комисията по жалбата на Н. не е съобразено с материалния закон и следва да бъде отменено, а преписката да се изпрати на КЕВР за ново произнасяне, съобразно дадените с настоящото решения указания. Нормата на чл. 147, ал. 2 от НАРЕДБА № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката предвижда, че когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е основателна, тя с решението си дава задължителни указания и определя подходящ срок за изпълнението им.

Предвид изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото. Претендират се разноски в размер на 1400лв. за адвокатски хонорар, както и 10лв. за държавна такса. За тези

разноски са представени доказателства, че са платени. В списъка за разноски е посочено, че платеното възнаграждение е формирано като сбор от следните суми: 400лв. за изготвяне на искова молба – по чл. 9, ал.1 от Наредба № 1 за от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и 800лв. за процесуално представителство (остатъкът от 200лв. не е коментиран). Съдът намира, че независимо от посочената разбивка следва да се преценява прекомерността на цялата уговорена сума в размер на 1400лв. с оглед направеното възражение за прекомерност.

Съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 за от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2, какъвто е настоящият случай, минималното възнаграждение е 1000 лв. При тази правна рамка и като съобрази действителната правна и фактическа сложност на делото, както и обстоятелството, че същото е приключило в едно съдебно заседание, съдът намира, че уговореният размер в 40% над минималния е прекомерен и следва да бъде намален до 1200лв. Ответникът следва да бъде осъден да плати разноски в размер на 1210лв.

По изложените съображения и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал.1 от АПК, във връзка с чл. 78, ал.5 от ГПК и чл. 144 от АПК, Административен съд София-град, 15 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № Ж-748/20.12.2022 г. на Комисия за енергийно и водно регулиране по жалба на А. Н. Н., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] действащ чрез адвокат С. Р. САК Л№ [ЕГН], съдебен адрес: [населено място], [улица].

ВРЪЩА Преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне, в съответствие с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисия за енергийно и водно регулиране да заплати на А. Н. Н., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] разноски по делото в размер на 1210лв., от които 10лв. за държавна такса и 1200лв. за адвокатски хонорар, като отхвърля

искането за присъждане на разноси над този размер, за разликата от 200лв. до сумата от 1410лв., като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщение, че решението е изготвено.

Съдия: